

denuntiatio, videri justum, estque hoc ita apud omnes gentes semper existimatum. Quin Moses ipse, Dei interpres, jubet Deut. 20, 10: *Cum ad urbem accesseris, non prius oppugnare eam, quam pacem ipsi obtuleris.* Idque Nehemans, Levi F. Gersonis, Kimhi, atque adeo universa ferè Judæorum turba, non solum de peregrinis urbibus, verum etiam de Chanaanæis accipiendum esse censent. Neque ullam gentem, præter Moabitas et Ammonitas, non esse ad pacem invitandam putant. De his enim duabus nationibus singularia exstant Dei jussa, in hanc sententiam Deut. 23, 6: *Non petes ab illis pacem, neque id quod ipsis commodum sit.* Cur autem erga istos inclementior videatur esse Deus (non est autem ille adversus ullam unquam inclemens) quam erga alios, præsertim Idumæos, qui similiter atque illi fuere ei rebelles, id verò in æterno ipsius arbitrio positum nos latet, neque hujus loci est, inquirere curiosius.

Sed dices: Quid attinebat Chananæos ad pacem cohortari et provocare, quibus semel

omnibus afferre necem Deus jusserat? — Ego verò te vicissim interrogando, clavum, quod dicitur, clavo pellam. Cur Moses, homo planè divinus, cum ei Sehonem regem dedidisset in manum Deus, et simul urbes ejus omnes non aliter atque Chananæas occupare, verbis disertis jussisset, tamen pace prius experiri ausus est oblata regi, quam armis cum invaderet, imò eas pacis condiciones proponere, quæ si acceptæ ab illo fuissent, Dei promissa rata esse non posse videbantur? Et tamen minimè tulisse Deum ægrè eam importunam, ut videbatur, Mosis humanitatem, ipse eventus rei docuit. Quanquam ad Josuam et Chananæos quod attinet, ut bellum ab illo his denuntiatum non fuerit, excusari tamen potuisse videtur, quia bellum ipse non inferret, sed Deus, cui per aliquot jam secula hi nefarii suis sceleribus primi bellum fecissent, neque adhuc longè ejus patientiâ ad meliorem mentem revocari potuissent. Sed jam in his pertractandis nimium me esse sentio.

INDEX RERUM.

SEQUITUR IN NUMEROS COMMENTARIUM.	31	Caput IX.	250
	9—19	Caput X.	257
Caput XXVI.	<i>Ibid.</i>	Caput XI.	244
Caput XXVII.	20	Caput XII.	251
Caput XXVIII.	51	Caput XIII.	260
Caput XXIX.	42	Caput XIV.	264
Caput XXX.	47	Caput XV.	271
Caput XXXI.	55	Caput XVI.	280
Caput XXXII.	66	Caput XVII.	286
Caput XXXIII.	76	Caput XVIII.	502
Caput XXXIV.	89	Caput XIX.	509
Caput XXXV.	95	Caput XX.	517
Caput XXXVI.	113	Caput XXI.	524
DOXOLOGIA DEI DICTORIS ET DOMINATORIS, EX		Caput XXII.	534
GESTIS ET EPIPHONE NUMERORUM.	119—120	Caput XXIII.	545
IN DEUTERONOMIUM COMMENTARIUM.		Caput XXIV.	555
	121—122	Caput XXV.	562
Argumentum.	<i>Ibid.</i>	Caput XXVI.	569
Caput PRIMUM.	124	Caput XXVII.	581
Caput II.	156	Caput XXVIII.	588
Caput III.	145	Caput XXIX.	405
Caput IV.	152	Caput XXX.	412
Caput V.	167	Caput XXXI.	418
Caput VI.	197	Caput XXXII.	427
Caput VII.	215	Caput XXXIII.	435
Caput VIII.	221	Caput XXXIV.	478

DOXOLOGIA DEI LEGISLATORIS ETUSQUE CONCIO EX		Commentarium.	866
DEUTERONOMIO.	489—490	Caput II (Vulgata cum gallicâ versione).	921—922
Oratio et Conclusio.	494	Translatio ex hebræo.	927—928
IN NUMEROS DISSERTATIO.	496	Commentarium.	929—930
ANIMADVERSIONES IN VERSICULOS 15-16 cap.		Caput III (Vulgata cum gallicâ versione).	967—968
21 Numerorum.	499	Translatio ex hebræo.	971—972
DISSERTATIO de Balaami prophetiis. 503—506		Commentarium.	<i>Ibid.</i>
— De Beelphegor, Chamos cæterisque Moabitum diis.	559—540	Caput IV (Vulgata cum gallicâ versione).	1005—1004
— De XLII Mansionibus aut stationibus Israelitarum.	551—552	Translatio ex hebræo.	1007—1008
— De Supplicis quorum in sacrâ Scripturâ mentio.	655—654	Commentarium.	<i>Ibid.</i>
— De Connubiis Hebræorum.	675—674	Caput V (Vulgata cum gallicâ versione).	1025—1026
— De Muliere hebræâ et de Connubiis apud Judæos recentiores.	686—690	Translatio ex hebræo.	1029—1050
— De Divitiis.	697—698	Commentarium.	1051—1052
— An veteres legislatores et philosophi è Scripturâ leges suas et moralem scientiam hauserint	747—748	Caput VI (Vulgata cum gallicâ versione).	1077—1078
— De Gigantibus.	765—764	Translatio ex hebræo.	1085—1084
— In prophetiam Moysi de prophetâ à Deo promissa.	791—792	Commentarium.	1085—1086
— De Moysi Obitu et sepulturâ.	801—802	Caput VII (Vulgata cum gallicâ versione).	1121—1122
INSTRUCTIONES ET MYSTERIA que in singulari Pentateuchi libris continentur. 811—812		Translatio ex hebræo.	1127—1128
DIVUS HIERONYMUS in universum Pentateuchum.		Commentarium.	1129—1130
MASII VITA.	841—842	Caput VIII (Vulgata cum gallicâ versione).	1171—1172
In Josuam Masii præfatio.	851—852	Translatio ex hebræo.	1177—1178
IN JOSUAM COMMENTARIUM.	861—862	Commentarium.	1179—1180
Caput PRIMUM (Vulgata cum gallicâ versione).	<i>Ibid.</i>	Caput IX (Vulgata cum gallicâ versione).	1231—1232
Translatio ex hebræo.	865—866	Translatio ex hebræo.	1227—1228
		Commentarium.	<i>Ibid.</i>

FINIS TOMI SEPTIMI.

